

לכל סטרא, וכלא ח"י, לאlein אינון מקבלין בתשובה,
דאיה תיבת נח يوم הփורים.

אבל לאחרני לא יקבל לון בתויבתא, ואם יפקון
ביומא דдинא, אלין דלא הו גיטרין, אתרם בהון
(בראשית ז בא) ויגוע כל בשר הרמש על הארץ, ואlein
אתקריאו רשיים גמורים דגנוגין לאלטר לミתה,
דב hon בשית יומין הוות שכינתא מתרכ'a הדא הוא
דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה, ואlein
אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אלין אינון גיטרין ח"י ושבותות ימין
טבין, עלייהו אתרם ותשב אליו היונה לעת
ערב ודא ערבי שבבותות יומין טבין, לשכינתא קא
אתיא לשרא עלייהו בגין הדאינו קדש, פמה דעת
אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, ואתם הדקקים
ביהו"ה אלהיכם תיים כלכם היום (דברים ד ד).

ואינון הצדיקים גמורים דכתיבין ונחתמין לאלטר
לחיים, ובתי בין בספרא דח'י, פמה דעת אמר
ובספר חיים ברכה וכו', ביןוניים דכלילן מחול וקדש
תליין עד יום הփורים דאייה בגונא דתיבת נח, אם
תifyein בתויבתא יקבל לון ויפתבעו לח'י, ואם לאו
יפתבעו למתה עם אחרני, אתרם בהון (בראשית ז בא)

וַיָּגֹעַ כֵּל בְּשֶׁר וּכְוּ, וּבִינּוּגִים בְּגִין דָאִית בְּהֻן פְּקִידִין
וְחוּבִּין, אָתְמָר בְּהֻן (שם ו' יט) וּמְפַל הַחַי מְפַל בְּשֶׁר וּכְוּ,
מְפַל הַחַי מִסְטוֹרָא דְזָכוֹן, מְפַל בְּשֶׁר מִסְטוֹרָא דְחוּבִּין.

(וְעוֹד דְבָוּמָנָא דִיִיתִי מִשְׁיחָא כֵל אַינוּן דְגַטְרוּ אֹתָה בְּרִית יִשְׂוִיב יְתָהּוֹן
מְמוֹתָנָא, דְבָהָוָא זְמָנָא יִתְבָטֵל מוֹתָנָא, דְהָוָוָו מְתַנְבָאַיָן אַינוּן
גְבִיאָא דְאַסְפְּקָלְרִיא דְלָא נְהָרָא דְלָא יִשְׂתָאָרוֹן אֶלָא חֲדָר מְעִיר וְשָׁנִים
מִמְשֶׁפְחָה, כְגֹון הַהָוָא דְכְתִיב (שם ז' ט) שָׁנִים שָׁנִים בָאוּ אֶל נָתָה, וְאִית
מְאָן דָאָמָר שְׁבָעָה שְׁבָעָה מִסְטוֹרָא דְבָת שְׁבָעָ, וְאֶלְיָוָן חֲדָר מְעִיר,
נָתָה דָא שְׁבָת, דְבִיה גְּנִיחָא דִירִית לְהָצִיק, שָׁנִים שָׁנִים תְּרִין יוֹמִין חֲדָר
דְרָאָשׁ הַשָּׁנָה וְחֲדָר דָיּוּם הַדִּין, דְתַנְיִינָא אִיהוּ מִסְפָּק וְיוֹמָא חֲדָר דָיּוּם
הַפְּפּוֹרִים, וְיוֹמָא חֲדָר דְשָׁבוּעוֹת, וְשְׁבָעָה שְׁבָעָה אַינוּן שְׁבָעָה יוֹמִי
דְסֻכּוֹת וְשְׁבָעָה יוֹמִי דְפִסְחָא, דְמָאָן דְגַטְיר אַינוּן יוֹמִין עַתִּיד
לְאַשְׁתּוּבָא בְּגִלוֹתָא).

וּבְגִין דְגַלְיִי כֵל דָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְמִשָּׁה, שָׁאַיל
רְחַמְיִי עַלְיָהוּ, וּמְסַר גְּרָמִיה לְמִתְהָ, הַדָּא הַוָּא
דְכְתִיב (שםות לב לב) וְאֵם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרָה, וּבְפִיוֹסָא
דְילִיה אַדְבָק בְּמַלְפָא, וְאַחֲיד בְּדַרְוֹעָא דִימִינָא וְאָמָר (שם
יג) זָכָור לְאַבְרָהָם, וְלִבְתָר אַחֲיד בְּשַׁמְאַלָּא וְאָמָר זָכָור
לִיצָּחָק, וְלִבְתָר אַחֲיד בְּגֻפָא וְאָמָר (שם) וְלִיְשָׂרָאֵל, וְאָמָר
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַלְיָין בִּינּוּגִים לְגַבְיָהוּ תִּמְהָ זָכָות
אָבוֹת, כִּיּוֹן דָלָא תָאָבו בְתִיּוּבָתָא הָא אַינוּן כְּרֶשֶׁעִים
גְמוּרִים וְאֵם תָאַבֵּין בְתִיּוּבָתָא אָתְמָר לְגַבְיָהוּ חָלָה זָכָות

אבות, ובגין דלא יתאbidו אלין ביגוניים אמר משה וכי יمرון בני עלמא דאנא בנה דלא בעא רחמי על דרייה, בההוא זמנא מסר גריםיה עלייה, הדא הוא דכתיב ואם אין מהני נא.

ובגין דא עתיד רעה מימנא למשוי בגולותא בתראה, וביה יתקיים (ישעה נג ה) והוא מחולל מפשעינו, את עביד חול בגינויו, מדוכא בעונתוינו במקתשיין דיטורין דעבויותא, בכמה דוחקין דסביל עלייה, ובגיניה (שמות לב ד) ויבחרם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעה נג ה) ובחורתו ברפא לנו, ובגיניה שמאל דוחה לביגוניים דאייה ראש השנה, וימין מקרב לוז בתובתא דאייה פסח, (דף נה ע"א) דרוועא ימיבא לקבב שבים, ויזקם לוז מבפילו דלהון ואחד בידיהון, וימי לוז קומי שני ירושלים, ובשבועות יפקון בזכותא דמשה דאייה מתן תורה רחמי, וגלי לוז ספר תורה, ויתבנשוין לירושלים, ותראה תיבשה מלכות הרשות, ורחמי על בני, וביה (דברים לב יא) בקשר עיר קפו, מאן קבו ירושלים קפו (לשכינתא).

בהוא זמנא שופר מהופך קדמ"א זקף קט"ז, אתהפה ממשלה דאמין דעלמא, וישראל דאיןון מזרעא דהוא דאטמר ביה (בראשית לב יא) קטנת

מִכֶּל הַחֲסִידִים אָסְתַּלְקָן וְאָזְדַּקָּה, וְאָתְמָר בֵּיה זָקָנָה
 גָּדוֹלָה, בִּימִינָה אָסְתַּלְקָנוּ מִן גָּלוֹתָא, בָּגִין דְּמוּלִיךְ לִימִין
 מְשָׁה דְּדָרְגִּיה עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּאַיְהוּ שְׁבֻועֹת.
 וּבֵיה מְאַרְיָה טְרַחָה אָ, בֵּיה מְאַרְיָה קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא
 דְּאַיְהוּ אָרְךְ אֲפִים עַל בִּינּוֹנִים, וְטָרָח בְּגִינִּיהוּ,
 לְקָנִים וּבְרָחָמִים גָּדוֹלִים אַקְבָּצָה (ישעה נד ז), וּבֵיה יְפָקָון
 עַל יְדָא דְּהַהוּא דְּאַתִּיהִיב אָוֹרִיתָא עַל יְדֵיה בְּשֻׁבּוּעֹת,
 דְּאָזִיל לִימִינָה דְּהַיְינוּ פֶּסֶח, בְּהָהִיא זְמָנָה אָז יִשְׁיר מְשָׁה
 (שמות טו א), וּבְסִכּוֹת וִיְבָא יְעַקָּב שְׁלָם (בראשית לג יח), שְׁלָם
 בְּגֻפִּיה, שְׁלָם בְּמִזְגִּיה, וְאָסְתַּחַר בְּשָׁבָעָה עֲבָנִי יִקָּרֶר
 כְּגֻווֹנָה דְּקָדְמִיתָא כְּדֵבֶרְכוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, לְקָנִים
 כִּימִי צָאתָךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם וְגֹמֶר (ミיכא ז טו).

וְרַשְׁיָעִיא דְּאַיְנוּ עַרְבָּה רַב אָתְמָר בְּהֹן סְוּף פֶּסֶוּק,
 דְּאַיְנוּ מְזֻרָּעָא דְּעַמְלִיק דְּאָתְמָר בֵּיה (שמות יז
 טו) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס יְהָה, וְאַיְנוּ חִמְשׁ מִנִּים עַמְלִיקִים
 גִּבְוָרִים גְּפִילִים עֲנָקִים רְפָאִים, דְּכַלְהָוּ מְסַתְּלִקִין
 וּמְתַגְּבָרִין עַל יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹתָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית
 ז יח) וַיִּגְבְּרוּ הַמִּים וַיִּרְבּוּ מִאֵד עַל הָאָרֶץ, אַרְבָּע זְמָנִין
 כְּתִיב וַיִּגְבְּרוּ וְגִבְרִים, לְקַבֵּל אַרְבָּע גָּלוֹן, וּעֲלֵיָהוּ אָתְמָר
 סְוּף פֶּסֶוּק, דְּפֶסֶק לֹוּן קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא לְסֹוף יוֹמִיא
 מִעַלְמָא.

(דף נה ע"א)

וּבְהַהְוָא זָמְנָא הַקְּטָן יְהִי לְאַלְפִּים (ישעה ס כב) **מִסְטוֹרָא**
דְּשִׁמְאַלְאָ, וְהַצְּעִיר לְגֹוי עַצּוֹם (שם) **מִסְטוֹרָא**
דִּימְגָא, אָנָי יְהוָה בָּעֵתָה אֲחִישָׁבָה (שם) **מִסְטוֹרָא**
דַּעֲמִינָדָא דָא מַצְעִיתָא, וּמִיד יִתְפְּסֻקוּן עַמְלָקִים מִן
עַלְמָא, וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַנָּא יִתְיַב עַל פְּרִסְיָה, וְדָא אִיהוָה
שׁוֹפֵר הַזָּלָה אַתְּגָחִיתִי"בָ, בְּהַהְוָא זָמְנָא דִּיתְמַחְזָן
עַמְלָקִים מִעַלְמָא, יְהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַנָּא נְחַבֵּיהָ
לִיְשָׂרָאֵל, וִיתְיַב עַל פְּרִסְיָה, פְּמָה דִּאָתָמָר בַּיְתָה (דניאל ז ט)
וּעֲתִיק יוֹמִין יִתְיַב, לְבוֹשָׁה כַּתְּלָג חֹור, לְקִיְמָא אָמֵן יְהִי
חַטָּאֵיכֶם כְּשַׁנִּים פְּשַׁלְג יַלְבִּינוּ (ישעה א יח).

וְלִגְבֵּי עָשָׂו וִיְשַׁמְּעָאֵל בְּתִיב (דניאל ז ט) **פְּרִסְיָה שְׁבִיבֵין דִּי**
נוֹר, (ס"א רומי) **וּמְאִינּוֹן שְׁבִיבֵין דְכְרִסְיָה אָזְקָדוֹן**
כָּל טָעוֹן דִילְהֹן, גָּלְגָלָהִי נָוֶר דְלִיק, דְגַחְתִּין מְגִיה
עָשָׂר גָּלְגָלִין מִסְטוֹרָא דָאַת יִי, וּשְׁבִיבֵין מִסְטוֹרָא דָאַת הַיִם,
תְּרִין אַתְּזָוָן יִתְעָרוֹן בְּנוֹרָא לְאוֹקְדָא טָעוֹן דִילְהֹן,
בְּהַהְוָא זָמְנָא (ישעה א לא) **וְהִי הַחִסּוֹן לְגַעֲוָת וּכְוֹ).**

בְּהַהְוָא זָמְנָא סְלִיק וְיַעֲלֵם דְּרִגָּא דִילְיָה דָאַיְהוָה שְׁשָׁ
מְעָלוֹת לְבִסְפָּא, וְדָא אַיְהוָה דְרִגָּא, תְּרִי"י
טְעִמּוֹי, מָאִי תְּרִי"י טְעִמּוֹי, אַלְאָ בְּתַר דְּסְלִיק לְדְרִגִּיה
יִיְמָר לִיְשָׂרָאֵל וּעֲשָׂה לִי מַטְעָמִים בְּאַשְׁר אֲהַבְתִּי (בראשית
 כז ד), **מִפְקָודִין דְעַשָּׂה דְכָלִילָן בָּהּ דָאַבְרָהָם, דְכָלִילָן**

רמ"ח פקידין, דבָהוּן אַתְקָרִיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקָרְבָנָא דָא
אֲיַהוּ קָרִיבוּ דְקָוִידָשָׁא בָרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינַתּוּ.
בָכֶל אַתָר וְאַתָר (נ"א אַבָר וְאַבָר) קָרִיבוּ י"ה, ה' חַמְשָׁת
אלֹפִים לְבָרִיאת עַזְלָם, ו' אַלְפָה הַשְׁבִי בְרַמְמ"ח,
וּבְשִׁמְאָלָא דְתִמְןָן לְבָא יְטֻול נַוקְמָין מַאוּמָין דְעַלְמָא,
וּרְזָא דְמַלָּה (ישועה סג) כִי יוֹם נָקָם בְלָבִי, וְדָאי אַתְכָלִילָן
בְעַמְדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְפָקִידָין דְעַשָּׂה אַתִּיהִיבָו
מִימִינָא, וּפָקִידָין דְלָא תַעֲשָׂה מִשְׁמָאָלָא, וְאַלְיָן אַיְנוֹ
תְּרִי טְעַמָּי, וּפָקִידָין דְעַשָּׂה אַיְנוֹ מַאֲכָלָין דְקָוִידָשָׁא
בָרִיךְ הוּא, וּפָקִידָין דְלָא תַעֲשָׂה פְרַגְסָה לְסָמָא"ל לְמַאן
דְעַבָּר עַלְיָהוּ.

(וְאַלְיָן הָוה קָרִיב) (נ"א אַקְדִים) (נ"א וּבְאַלְיָן מִתְקָרְבָ) עָשָׂו
לִיצָחָק וְאָמָר לֵיה יְקָם אָבִי וַיַּאֲכָל מֵאַיִל בְנוֹ
(בראשית כז לא), וּסְמָא"ל בְגִינִיהוּ הָוה אַקְדִים (נ"א קָרִיב)
לְשִׁמְאָלָא, לְאַטְעָמָא לְקָוִידָשָׁא בָרִיךְ הוּא מְחוֹבִין דְבָנוֹ
דְאַיְנוֹ מַאֲכָלָין מְרִידָן, דְגִינִיהוּ אַתָמָר (מלאכי א ג) וְאַת
עָשָׂו שְׁגָאתִי, עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא מִתְמָן אַתִּיהִיבָת
אָוּרִיתָא, דְאַיהִי בְלִילָא (דף מה ע"ב) דִימִינָא וִשְׁמָאָלָא,
בְהָהוּא זָמָנָא עַשְׁן יִתְעַר לְגַבֵּי שִׁמְאָלָא לְאַעֲבָרָא מִתְמָן
סְמָא"ל, וּמִיד סְלִיק עַשְׁן אַחֲרָא דְאַיהִוּ עַשְׁן הַקְטָרָת,
(אַיהִוּ בְלָא דְאָוּרִיתָא קְשִׁירָא דִילִילָה פָקִידָין דְעַשָּׂה) לְקַשְׁרָא

וְלֹקַרְבָּא יִמְנָא בְּשֵׁמָאָלָא, דְעַמּוֹדָא דְעַשְׁן אֵיתָהוּ עַמּוֹדָא
דְאַמְצַעַּתָּא (ברחימנו, ובקודינו דלא תעשה ברכילהו) עמוד
הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאייה סלקא
בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה
אטמר בה (שיר גו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא
בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מор
ולבנה (שם) טרי ירכבי קשות, מפל אבקת רוכל (שם) דא
צדיק, דאייהו קליל כלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת
דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה
סליקת לגביה בעלה.

שכינתא תתאה אייה קטרת דקדשא בריך הוा,
ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה
מתקנין ישראלי מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא
בריך הוा, דאיןון לקבל קרבן השחר, וקרבנו דבין
הערבים, וקרבנה דאמורים ופדרים דמתאכלין כל
ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאייהו צדיק, ואיהו קרבנה
דשבות וימים טובים דלית קרבנה (קרבינו לעמָא קדישא
לקודשא בריך הוा בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוा
דכתיב (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ולא תתהלך
המתהלך כי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

אֵהוּ מְשֻׁפּוֹנָא דִילִיה, דְבָגִינָה אֵהוּ שָׁאַרִי בְגַוּיִהוּ,
הָדָא הָוָא דְכַתִּיב (שמות כה ח) וַעֲשֵׂו לֵי מִקְדָּשׁ
וְשִׁכְנַתִּי בְתֹוכֶם וְגַמֵּר, אֵהוּ אַרְזָן דִילִיה, וְאֵהוּ סִפְר
תּוֹרָה גָּנוֹז בְגַוּה, אֵהוּ מְגַרְתָּא דִילִיה, וְמְגַנְּרָתִ הַמְּאוֹר
מְהַהְוָא דְאַתְמָר בֵּיה (משלוי ו בג) וְתוֹרָה אֹור, וְאֵהוּ גַּר
דְּדָלִיק קְדָמִיה, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (ויקרא כד ב) לְהַעֲלוֹת גַּר
תָּמִיד, וְאֵהוּ בַת שְׁבָע מְגַרְתָּא כְלִילָא מְשֻׁבָּעָה בְזִיגְבִּין,
אֵהוּ גַּר לְגַבִּיה מְסֻטָּרָא דְשָׁמָאָלָא, וְאֵהוּ אֹור לְגַבִּיה
מְסֻטָּרָא דִימִינָא, וְעַל תְּרוּיִיהוּ אַתְמָר (משלוי ו בג) כִּי גַּר
מְצֻוָּה וְתוֹרָה אֹור.

אֵהוּ קְדוּשֵׁין דִילִיה מְסֻטָּרָא דְשָׁמָאָלָא, בְגַין דְקְדוּשָׁה
מְסֻטָּרָא דְלֹוִים, כַּמָּה דָאַת אָמֵר וְקְדָשָׁת אַת
הַלּוּיִם, וְעַלְהָ אַתְמָר תְּהָא לֵי מְקוּדָשָׁת בְּטֻבָּעָת זֹאת,
וְאֵהוּ בָרְכָה דִילִיה מְסֻטָּרָא דִימִינָא, דָאֵהוּ בְהֻבָּה,
הָדָא הָוָא דְכַתִּיב (במדבר ו בג) פָה תָבְרֹכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וְאַתְקְרִיאָת כֹּלה דִילִיה מְסֻטָּרָא דְצִדִּיק דָאֵהוּ כְלָל,
וְדָא אֵהוּ כְלָה, כְלָל ה', בְגַין דָאֵהוּ
בְּרִית דָאַחֵיד בְתְרוּיִיהוּ, וְמְסֻטָּרָא דְצִדִּיק אֵהוּ יְחִיד
דִילִיה, דָאֵהוּ קֹזֵא דָאַת ד' מִן אַחֲד, דְקָשֵׁיר בֵין אַח
וּבֵין ד', וְאֵהוּ צְלוֹתָא דִילִיה מְסֻטָּרָא דְחַי עַלְמִין,
דָאֵהוּ ח"י בָרְכָאָן דְצְלוֹתָא.

אהי אות דשכבות וימין טבין, שבת אהי כלל בתלת
אהן, בגין דאהי בת כלילא בתלת ענפי אהן
דאינון ש, אהי תחום דיליה ואהי רשות דיליה, רשות
היחיד דגבהו עשרה, ודא יוד ה"א וא"ז ה"א, ורחבו
ארבעה דאינון יהו"ה, אהו עירוב דיליה מסטרא
דימנא ושמאלא, דאינון ע"ב רינו דהיננו חסד
וגבורה, ואהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

אהי טליתDKודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא
בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור
כשלמה, ואהי ציצית Dצדיק דאהו עני בגולותא, הדא
הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטף, עני ודאי,
דביה אתעטף, בגין דאהי כסותה לביה היא שמלותו
לעоро (שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאת אמר בהון (בראשית
ג כא) ויעש יהו"ה אלhim לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבישם.

ארבע בתי DRISHA אינון אהיה, ארבע פרשין
דאינון קדש לי (שמות יג ב), והיה כי יביאך (שם יא),
שמע ישראל (דברים ו ד), והיה אם שמע (שם יא יג), דא
יהו"ה, ארבעה בתי DID דא אדנ"י, ארבעה פרשין דא
יהו"ה, ובhone מ"ב אזכורות בתמניא פרשין, דאת אמר
בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא אהו כי היא שמלותו

לעוזרו (שמות כב כו), ואיהי תכלת שבאייצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה בגולותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף ע"א) תלת גלגולין דיליה אינון תלת אבהן, דעליהו אמר (איוב לג בט) הן כל אלה יפעל אייל פעים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה, גואלה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא ליה רשותא לאפקא מן גלוטא, עד דאיהי נפקת עמייה, היא נבואה דיליה, נבואה בלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתיין בגבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (נ"א שינה) פחותה משתיין, ודא ישראל סבא, דסליק באת ו' שית זמגין עשר דאיהו שתין.

ואיהי יראה מסטרא דشمאלא, אהבה מסטרא דימיבא, ואיהי תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אنبي מסטרא דאימה עללה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י איהו כס"א בחושבן, ואתרмер ביה (ישעה טז ח) והוכן בחסד כסא, ועלה אמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אללים אחרים על פני, מסטרא דסמא"ל ונחש דאיןון אללים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה מסטרא דشمאלא, ואיהי מצה פרוסה מסטרא דشمאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא דימינא, בגין

דסטרה דצפון לאו איהו שלים, ובגין דא מצפון תפחה הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרה דעומדא דאמצעיתא.

ואיהי שבועות מסטרה דעומדא דאמצעיתא, שבעה שבועות ודי אית בהון שבע שבתות, ובhone מ"ט יומין, כחוشبן מ"ט אתוון דקריאת שמע, דאיןון שמע ישראל וכו', ברוך שם וכו', ביום חמישין שריא שכינתא עלאה בה, ואתקראiat מתן תורה, ועומדא דאמצעיתא איהו תורה דאתיהיבת בחמשין יומין דשבועות, ועליה אמר בן חמישים לזקנה (נ"א לבינה), בהיא דאטמר בה כי זקנה אמה, ועליה אמר (משל ב ג) כי אם לבינה תקרה, בגין דאייה ה' וסליק באת י' לחמשין חמיש זמגין עשר, ועליה אמר בן חמישים לזקנה, בהיא דאטמר (שם כג כב) אל טובו כי זקנה אמה, ו' בן י"ה.

וזמגין אתקראiat ס' סתימא, ואטמר בה בין ארבעים לבינה, (בד לא אייה) בשותפה דאת י' אתקראiat ארבעים, ואיהי עלמא דאת דלית ביה אכילה ושתיה, וכן סליק משה לגבה אמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכינתא תתאה, ועליה אמר ישמה

משה במתנת חלקו, בגין דאייה דוגמא דעתו
 דאמצעיתא, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת
 ונתנה לך גם את זאת (בראשית כט כז), מלא שבוע זאת דא
 שכינתה עללה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), דאתמר בית (שםות
 יז טז) כי יד על כס יה, ונתנה לך גם את זאת דא
 שכינתה תתאה ה' עירא, מלא דכלא עללה ותתאה
 דאו, איהו מלא י"ה לעילא, דאייה مليאה אלהים,
 ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלבתי, מלאה הלכתי
 לטורא דסני, ובגלוותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו
 מלאה ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קביה.
 ושכינתה תתאה איה סופיה, כ"ז ה"ס, דאייה יהו"ה
 אדני, כללא מתרין שמהן, סופה חבורא
 דתרוייה בגונא דאiahדובה, בגין דאייה פלה
 דיליה, ואיה בת שבע כללא דשביעי ממי סופה, וכד
 גטלא מאיפה עללה דאייה שמחת תורה שמחת בית
 השואבה, ואיה חופה דיליה, אתקריאת שמיני חג
 עצרת.

בזהו זמנה דשמחת תורה שווין (נ"א שריא) עטרה
 בראש כל צדיק לעילא, כמה דאת אמר (שיר ג
 א) בעטרה שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת
 לבו, ביום חתונתו דא שכינתה תתאה, ביום שמחת

לְבוֹ דָא שְׁכִינַתָּא עַלְאהָ, וְהִכִּי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל
 לְאַת עַטְרָא בְּכָלָא (נ"א בְּלָהָו) בְּעַטְרָא עַל רִישִׁיְהוּ (דףנו ע"ב)
 בְּיוֹמָא דְשִׁמְחַת תּוֹרָה. וְלִקְחַתָּם לְכָם בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן פְּרִי
 עַז הַדָּר כְּפֹתָה תְּמִרִים וּכְו' (וַיִּקְרָא כְּגָמָ), אַתְרוֹג אֵיתָהִי
 שְׁכִינַתָּא תַּתָּאָה, וְדָמִיא לְלָבָא דְאֵיתָהוּ לְשִׁמְאָלָא דְאֵיתָהוּ
 גְּבוּרָה, וּבְגַיְן כֵּד צְרִיךְ בָּר נְשָׁה לְגַטְלָא אַתְרוֹג בִּידָא
 שִׁמְאָלָא וְצְרִיכָא לְמַהְוִי אַתְרוֹג דְדָמִיא לְלָבָא שְׁלִימָא
 בְּתִיוֹמָת דִילָה, בְּגַיְן הַהְוָא דְאַתְמָר בַּיִת (בראשית כה כז)
 וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לְמַהְוִי שְׁלִימָא עַמִּיה, וּכְמָה דְלִית
 פְּסֻול בַּיַּעֲקֹב דְלַעַילָא, כֵּן צְרִיךְ דְלָא יְהָא פְּסֻול
 בְּאַתְרוֹג, לְקִיְמָא קָרָא (שיר דז) כַּלְך יְפָה רַעִיתִי וּמוֹם אֵין
 בָּהּ, וְאֵם הָיָא יְרוֹקָא הָיָא מִשׁׁוּבָחָת יְתִיר, בְּדַיּוֹקָנָא
 דְהָות אַסְתָּר יְרַקְרָקָת, דְאַתְמָר בָּה (אסתר ה א) וְתַלְבֵשׁ
 אַסְתָּר מִלְכּוֹת.

וְאַתְקָרִיאָת הַדָּה עַל שֵׁם הַדָּס, וְהַדָּס אִית לֵיהּ תַּלְתָּ
 הַדָּסִין, לְאַשְׁתְּכָלָלָא בְּתַלְתָּ אַבָּהָן,
 וְאַתְקָרִיאָת עַרְבָּה מִסְטָרָא דְתָרִין שְׁפָוּן דְאִינּוֹן לְמוֹדִי
 יְהוּ"ה, וְאַתְקָרִיאָת לוֹלֵב מִסְטָרָא דְחַ"י עַלְמָיִן, דְאֵיתָהוּ
 כְּלִיל חַ"י בְּרַכָּאָן דְצַלּוֹתָא, וְלִקְבָּלִיְהוּ עַבְדִּין חַ"י
 גַּעֲנוּעַיִן בְּלוֹלֵב בְּשִׁית סְטָרִין, תַּלְתָּ לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא,

שית סטראן דכלילן בגופא דאייה עמודא דאמצעיתא,
 דלולב על שמיה אתקרי ל"ז ל"ב.
 ואיבון בענוועין ח"י ד' זמגין, דסלקין ע"ב, ואיבון ח"י
 בענוועין בהודו ליהו"ה תחלה וסופה, ח"י באנה
 יהו"ה הוועעה בא, הא ע"ב, ואיבון תלין מן ד' דאייה
 שכינפה, וצדיק בה אתקרי ד' זמגין ח"י ח"י ח"י
 דסלקין ע"ב, מסטרא דתלת אבן, ושכינפה
 דاشתפת עמהן, דאיון ח"י (פרקין) בדרכעא ימיגנא,
 וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי שדרה, וח"י בברית
 מילה, ואיבון ו' סטראן טריין דרכען דמלכא, וטריין
 שוקין דמלכא, דאיון טרי נבייאי קשות, וגופא וברית
 הא שית, ח"י בענוועין לךבל ח"י חולין דשדרה
 מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאלגנא דח"י,
 ומסטרא דאלגנא דטווב ורע.

אתרוג דמי לאציקייא, וחדס לבינויגים, וערבה
 לרשיים, ושכינפה אתרמר בה (תהלים קג יט)
 ומלכותו בכל משללה, אף על גב דאתמר בה (משל ג יח)
 עץ חיים היא למתזיקים בה, איה שלטה על עץ הדעת
 טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ"א
 וסטראן אלין לומגין איה נוקבא קריבא למלכא), ה"א הוא

דכתייב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מטרא דימינה, לזמנין איה רחיקא מגיה מטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מטרא דימינה איה לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינה, אבל אחרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהו אטר דלית לייה קרייבו, נ"א אל הקדש איה לא מקבלא טומאה, אבל אחרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהו אטר דלית לייה קרייבו, ותמן צרייך קורבנא לקרבא, וקטרת לרוחקא רוח הטומאה מההוא אטר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחובא שפחה מתמן, ובגין דא כל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחר מטרא דסיהרא, ומטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי קדם, ורוא דמלה אחר וקדם צرتבי (טהילים קלט ה), ובגולותא השיב אחר ימינו מפני אויב (אייכה ב ג), Mai אויב דא סמא"ל, הכל אלהים אחרים אינון לאחר, ובгин דלא יסתפלון בשכינתא דאייה למערב דאייה אחר, שי לה בימינה, ובгин דא אסור לצלאה למערב דאייה אחר, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן שם המות שבתאיי, ובгин דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינה, שאליין עליה אלהים אחרים שבתאיי אי שבת, שבתאיי אתוון דיליה אי שבת.

וְצִרְיכֵין יִשְׂרָאֵל לְשֹׁנִי לְהָאֲטֵר וַיְשָׁמָא וַעֲזַבְדָא, וְדֹא
אַיְהוּ שְׁנוּי מֶקְומָם וַיְשָׁנוּי הַשָּׁם וַיְשָׁנוּי מַעַשָּׂה,
בְּגַין דָלָא אֲשַׁתְמֹדָע בֵיהַ אֹוֵיב דָאַיְהוּ סְמָא"ל, וְדֹא
אַיְהוּ הַשִּׁיבָא אַחֲרָיְמִינָו וּכְוֹ, אֲם זְבָאָן (זְבָאָן ע"א) לַנְטְרָא
שְׁבָתָה, צְרִיךְ לַשְׁנוּי לִיהְיָה מִיּוֹמֵין דְחֻולָא בְּלִבּוֹשִׁין
וּמִיכְלָיִין דָאַיְנוּן עַנְג שְׁבָתָה, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמִּיכְלָל תְּרִי
סְעִוּדוֹת בְּיוֹמָא דְחֻולָא, בְּשְׁבָתָה אַכְיל תְּלַת, דְכַתִּיב (שם
טו כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם, כִּי שְׁבָתָה הַיּוֹם לִיהְיָה
הַיּוֹם לֹא תִמְצָא הוּא בְּשָׁדָה, וּבָכָלָא צְרִיךְ לַמְעַבָּד בְּשְׁבָתָה
תוֹסֶפת, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמִּיכְלָל בְּיוֹמָא דְחֻולָא גַּהְמָא
וְחַמְרָא, יוֹסִיף בְּשְׁבָתָה בְּשָׁרָא, דֹא תֹסֶפת שְׁבָתָה.

שְׁנוּי מַעַשָּׂה, דָאָם הַוָּה רְגִיל לַמְעַבָּד עַזְבָּדָא בְּחוֹל, לֹא
יַעֲבִיד בְּשְׁבָתָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם כ ט) שְׁשָׁת
יָמִים תַעֲבֹד וּכְוֹ, שְׁנוּי הַשָּׁם לְכָל יוֹמָא קָאַרִי לִיהְיָה
מַעַשָּׂה, כִּמְהָ דָאַת אָמֵר (יחזקאל מו א) שְׁשָׁת יְמִי הַמַּעַשָּׂה,
וְלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קָאַרִי לִיהְיָה שְׁבָתָה, דָאַיְהוּ הַשְּׁבָתָה מַעַשָּׂה,
בִּיטּוֹלָא דַעֲזַבָּדָא, שְׁנוּי מֶקְומָם, אֲם הַוָּה רְגִיל לְאוֹקְדָא
נוֹרָא בְּחוֹלָא, דִישְׁגַי וְלֹא יוֹקִיד לִיהְיָה בְּשְׁבָתָא, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (שם לה ג) לֹא תַבְעִרוּ אֲשָׁבָל מַזְבֹּחַתְיכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁבָתָה.

וְעוֹד אֵית שְׁבוּי, צְרִיךְ לַשְׁנוּת מַעֲבָדָא לַמְטָרָגִיתָא,

דלא יהון שוין, דמטרוניתא איה מקומו דקודשא בריך הויא, צרייך לשבות למלא, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) וישגה ואת בערותיה, ביום השבת, דאשטי יומא דשבתא מיום דחול דשלטה ביה עבדא דמלכא. ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שבוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שבוי מעשה אם הוא עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אשתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לךרא לסמ המות חללה, ולבעלה דאייה אל אחר חולול שבת, (לית לו רשו לךרא), ובגין דא אמרו קדמיאי, אם ישראל הו מקיימין שבת אחת מהלבתה (נ"א שתי שבתות בהלבתן), מיד הו בגאלין.

ובך צרייך לשביי בגר דליך, ובמטה מוצעת, ובפתחורא, בגונא דא אם הו רגיל ביומי דחול לאלקא שרגא בפתחילה חד יוסיף בשבת תנינא, ובפתחורא אם רגיל לךרא המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תנינא, דיןנו בגונא דלחם משנה, מטה ה א אתרם דאם הו רגיל לשמש ביום דחולא בקטטה עם אשתיה ובפרודא, לא יזדווג לאשתיה

בשבטה אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי חכמים עונתנו מליל שבת לליל שבת, וצריך לשינוי שבת מיום דחולא בכלל, ואם אית לו שŁמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבטה בפיוסא דא לדא בריחמו סגי, בגונא דלעילא, דאתמר לגביה שכינתה (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתתי, בתוספת מלין דפיוסא, בגונא דא צרייך בר נש לפייסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלhim אחרים חיזין בשבת שנוייה בכלל, לית לו רשו לקרבא, הדא הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין דקדש היא לךם מהלליה מות יומת, בגין דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתו תשמورو וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתה מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה כל דרגין דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא בין קודשא בריך הוא ישכינתייה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרויהו איהי יהוד דיליה, כליה דיליה, בההוא זמנה איהי שבת שקולה מכל אוריותא.

ושרגא איהי דיוקנא דמנורתא, וצריך לממיין לימיינא, ועלה אתמר הרוצה להחפים ידרים, ופתורא

דשְׁבַת צָרִיךְ לְמַהוּי לְשֵׁמֶאלָא, וְעַלָה אֲתָמָר הַרֹצָה לְהֻשְׁיר יַצְפִין, מְטָה בֵין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבַת אִיהוּ אָז בְּרִית מִילָה, אָז דְתִפְלִין, מִאָנוּ דְמַחְלֵל דָא כְאָלוּ מַחְלֵל דָא, תִפְלִין דִרִישָא לְקַבֵּל זִכּוֹר, תִפְלִין דִיד לְקַבֵּל שְׁמָוֹר, מִה רְשׁוֹת הַרְבִּים אִיהוּ חַלּוֹל שְׁבַת, אָוֹף הַכִּי אָז בְּרִית אִיהָי חַלּוֹל דִילִיה זָוָנה, וְדָא רְשָׁוֹנוֹ כְוֹרָאָה, לִית פְקוּדָא דְעִשָּׂה וְלֹא תַעֲשָׂה דָלָא (דף ט ע"ב) אַשְׁתַּפְחָה בְשְׁבַת, וּבָגִין דָא שְׁבַת הִיא שְׁקוֹלָה כְכָל אָוּרִיִּתָא כְלָה.

וּכְן שְׁכִינַתָא תִתְאַה אַתְקָרִיאָת שׁוֹפֵר, מִסְטְּרָא דְשְׁכִינַתָא עַלָה דִאִיהָי שׁוֹפֵר גָדוֹל, תִקְעַבְשׁוֹפֵר גָדוֹל לְחִירּוֹתָנוּ, תִקְעַבְשׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן תִקְיעָה דָודָאי שְׁכִינַתָא תִתְאַה אִיהָי תִקְיעָה דְקוּדָשָא בְרִיךְ הַזָּא מִסְטְּרָא דִימִינָא, וְאַתְקָרִיאָת שְׁבָרִים דִילִיה מִסְטְּרָא דְשֵׁמֶאלָא, וְאַתְקָרִיאָת תְרוּעָה דִילִיה מִסְטְּרָא דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא, דִאִיהָי דְעַת, וּבָגִין דָא אֲתָמָר (תהלים פט טז) אָשָׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ תְרוֹעָה, יוֹדֵעַ בְּדַעַת, דְאֲתָמָר בְּיַה (משל ג ב) בְּדַעַתוֹ תְהוֹמוֹת בְּקַעַוּ, וּבְדַעַת חַדְרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד), אִיהָי שׁוֹפֵר, וּקוּדָשָא בְרִיךְ הוּא קֹול הַשׁוֹפֵר, וּבָזְמַנָּא דְהִיא סְלִקָא לְגַבְיָה בְתִלְתָ קְטַרִין אֶלְיִין, אֲתָמָר בְּיַה (שםות יט יט) וַיְהִי קֹול הַשׁוֹפֵר הַוְלֵךְ וְחַזָק מַאֲדָה, הַוְלֵךְ בְתִקְיעָה, וְחַזָק בְשָׁבָרִים, מַאֲדָבְתְרוֹעָה.

ואיהי יום הכהפורים, וכד אתקשת קדמיה בלבושין שפירין לאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציען דיליה, מנגפת דיליה, אבגט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימנא, ומארבע בגדי זהב מסטרא דשMAILא, בההוא זמנה אתקשת באליין לבושין בכפרה אמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתיר מלכות, ובהווע עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובহווע בשאה חן בעיניו, רוזא דמלחה וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד אדב"י שמעה אדב"י סלה אדב"י הקשيبة ועשיה אל תאחר (דניאל ט יט).

פורים אתקריאת על שם יום הכהפורים, העתידין לאותעגנא ביה, ולשבגוי ליה מעבוי לעגג, ומה דאייה שכינתא אסור ביה בעילת הסנDEL, בההוא זמנה אמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בפעלים בת נדיב, ועפוגא וחדוה וכמה טבין מזומגין לגבה, ודא יהא בזמנה דפורקנא בעגלא.

ומאן גרים עבוי לשכינתא בגלוותא, אלא רוזא דמלחה ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת (אסתר ד טז), בגין העאלת בלא בעלה, אתemer ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה אוריותא, ודא גרים אבודא

דבית ראשון ושני, הדא הוא דכתיב (אסתר ד טז) ובאשר אבדתי אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעתם ולא בעלה דאייה דברי תורה, עם כל דא עאלת באבון, דאיון שלש תימים לילה ויום דאתעפת בהון, ואינו סחدين דעליהם תא עאלת ביה למלא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה הבערה באה אל המלך, בערה ודאי באה אל המלך דאיש לא ידען אלא בעלה, וכמה דבערב היא באה בערה בתולה ודאי, הכי נמי בברק היא שבת בערה בתולה ודאי, ובה ערב ובברק פעומים קורין לישראל בעלה, וסחدين עלה שלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד, שמ"ע אח"ד, שם אח"ד ע"ד, אח בטיר לה, בגין דא צראה יולד (משל יז יז), ועליה אמר (תהלים לב ז) אתה סתר לי, ברוך אתה בבוֹאך (דברים כח), יהודה אתה יודוק אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהוה וביה ד', ביה אהיה בטירא.

ועליה אמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה, הוא אומן דיליה ואיה אמונה דיליה, ודא אייה דאמר (שם ב) באשר היה באמנה אותו, ולא נגע בה נוכראה דאייה אחשורו"ש, בגין דא עמה ודאי, ואייה סтир לה מגיה, במא סтир לה מגיה בפקודה דאייה קוצא

דעת ד' מן אחד, א"ח גטיר ד', דלא יתקריב לגביה אחר, הדא הוא דכתיב (ישעה מב ח) אבוי יהו"ה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתנן, והאי נקודה איהי אותן ברית, דביה אשתלים א"ח לעשר, וביה אתעביד י', וממן דמשקר בברית מילה גרים לאסטלקא מיניה (דף נח ע"א) שכינפה, דאייה יהודא דקדושא בריך הוא, ושליט עלייה ש"ד דאייה אחר.

ודאי י' דשדי, איהי קוצא מן ד' דאחד, ואם משקר עבר קוצא מן ד' מן אחד ואשתאר אחר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד יד) לא תשתחוה לאל אחר וגומר, ובזהו זמנה דשלטה על בר נש שיד דאייה אל אחר, אייה משתעבד ביה בכלל מיני עפיפין, וחובא דא גרים לישראל לאשתעבד בהון אומין דעלמא.

ומאן דגטיר אותן ברית בכלל אחר דאייה, בין בברית מילה, בין בשבת וימין טבין, קודשא בריך הוא גטיר ליה בגינה בכלל אחר, וממושיע עליי משנאווי, כגונא דמשה דאתמר ביה (תהלים צא א) בצל שדי יתלוון, וכגונא דאסטר דסתיר לה מאחשורוש דאייה ערלטמא, ושוויבאת ריהשבית (נ" אשדרית) בד'וקנאנדילה, הדא הוא דכתיב (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגומר, בערב היא

**באה ובבקר היא שבה אל בית הגשים שני, ואיהו בטיר
לה מהמן הרשע, הדא הוא דכתיב (תהלים לב ז) מצר
תזרני, דאייהו צר ואויב.**

ובגין האי קנאה דכשי קודשא בריך הוא באות דיליה
על אסתר, דאייה קדושה דיליה, דלא איה
קדושה פחות מעשרה, אתלבשו עשרה בתריין תתאין
בעשרה בניין דהמן, דתמן אל אחר, דהמן אמר ועשרה
אלפים כפר כספ אשכול וגומר (אסתר ג ט), וכלה לגטלא
נוקמא מאסתר ואומתא, דאתמר בה (שם ח א) ותלבש
אסטר מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון בידה
ובידא דאומתא, ותלו אותו ואת בניו על העץ (שם טכח),
ואיהו עבד עץ גבורה חמשים אמה, וקודשא בריך הוא
בטיל נוקמא מפיה ומנוי בשכינתא עלאה, דמחאת
למצראי חמשים מכות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא
בעל צדקה, וגבלה תא איה עניה, ובנהא עניים,
וקודשא בריך הוא כביכול איה עני כד איה בר
מאתריה, וגבינה אתמר (ישעה לג ז) הן אראלם צעקי חוצה
וכו, ובאן אתר איה עני ואיה עניה בצדיק דאייהו
ברית, וגבין דחאבו ביה ישראל לתחא איהו נחר יחרב
ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ישני, ושכינתא איה ביה